

[Korsgaard.]

det ses, at den store Stigning, som det samlede Tal viser, i hvert Fald i overordentlig Grad hidrører fra Toldindtægterne.

Jeg har tidligere forespurgt — jeg har ikke faaet noget Svar, og maaske kan der ikke gives noget Svar —: Betyder daarlige Tider en stor Toldindtægt? — det er der nemlig ikke Spor i Vejen for, idet man kan tænke sig, at Satser, der egentlig er tænkt som Beskyttelsessatser, i visse Tilfælde bliver finansielle Satser, derved at udenlandsk Konkurrence er saa stærk, at de paagældende Satser ikke kan beskytte den danske Industri tilstrækkeligt. Jeg spørger altsaa, om der ikke er Mulighed for fra Toldvæsenets Side at konstatere, om daarlige Tider paa dette Omraade, statsfinansielt set, betyder en maaske ikke uvæsentlig forøget Indtægt. Det er saaledes bekendt, at Skotøj indføres nu i langt højere Grad end tidligere, og jeg henstiller, om det ikke nogenlunde let kan skaffes oplyst, hvor meget Toldindtægten for Skotøj er varieret gennem de senere Aar; jeg vil antage, at Tallet vil vise en ret betydelig Stigning.

De andre Positioner indenfor Forbrugsafgifterne, som har Interesse, er Tobaksskat og Kaféskat, sammenlagt med den Skat, der tages af „Stærke Drikke“. Tobaksskatten har Interesse, fordi der her har fundet en betydelig Omlægning Sted i de Aar, jeg har nævnt. I det første Aar, 1926—27, gav Tobaksskatten en Indkomst paa 22,6 Mill. Kr., hvorimod den i 1930—31 ventes at ville give en Indtægt paa 30 Mill. Kr., altsaa ogsaa en meget stor Stigning, formentlig væsentligst hidrørende fra den Skatteomlægning og Skatteforhøjelse, som fandt Sted under Ministeriet Madsen-Mygdal.

Kaféskatten blev derimod som bekendt ophævet og erstattedes, i hvert Fald delvis, med Skatten paa stærke Drikke. Her fremkommer en Nedgang paa godt og vel 6 Mill. Kr., sammenlignet med Aaret forud. Hertil maa bemærkes — og jeg finder Anledning til at gøre det efter de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte —, at vel har de stærke Drikke givet mindre end antaget, men omvendt har der i Aar heller ikke fundet den Udbetaling til Kommunerne Sted, som normalt skal finde Sted, idet denne Udgift formentlig ikke kan komme til Udtryk før i det kommende Finansaar, altsaa det Finansaar, hvori vi befinder os; for saa vidt er Tallene paa dette Omraade i Virkelig-

heden noget vildledende, idet Staten gennem den Indtægt, der har været paa stærke Drikke, nemlig 9,2 Mill. Kr., har paadraget sig en Gældspost overfor Kommunerne, som i hvert Fald drejer sig om nogle faa Millioner Kroner.

Det, der har skabt det meget store Overskud, vi har i Aar, er altsaa saa afgørende dette, at Indtægterne under § 5 er indgaaet med et langt større Beløb end beregnet. Andre Indtægter af en vis Størrelse har der ogsaa været, Indtægter, som formentlig vil komme igen ogsaa paa kommende Finanslove, nemlig fra Nationalbanken 1 Mill. Kr., rundt regnet, fra Spritten 1 Mill. Kr.; Post- og Telegrafvæsenet har vist givet ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere end beregnet, det er jo Poster, der ogsaa betyder noget. Alt i alt maa jeg, som sagt, hævde — det vil sikkert ingen kunne modsiges —, at Finansaaret, der gik, regnskabsmæssigt set maa kaldes fortrinligt, alt sammen for saa vidt Driftsregnskabet angaar.

Nu kommer jeg imidlertid til et Punkt, jeg ikke skal sige mange Ord om og heller ikke opfordre den højtærede Finansminister til at sige noget synderligt derom ved denne Lejlighed, jeg skal blot henstille til ham ved Fremlæggelsen af næste Aars Finanslovsforslag at fremkomme med en Bedømmelse af, om Formueparagraffen, saaledes som den nu er udformet, kan siges at være Udtryk for virkelig Formuebevægelse, saaledes at forstaa, at Driftsbudgettet, naar blot det holder, er Udtryk for, at saa er Staten i hvert Fald ikke fattigere ved Aarets Udgang end ved Aarets Begyndelse.

Der er jo ingen Tvivl om, at nogle mener, at Formueparagraffen ikke altid rigtig er Udtryk for det, den skulde være, men at Underskuddet paa Formueparagraffen meget ofte skulde være Udtryk for en Udgift, der retteligen burde have sin Plads paa Driftsbudgettet. Jeg har set det ærede Medlem Hr. Duborg i Aviser skrive om dette Forhold og komme til et Resultat, som jeg aldeles ikke kan give Medhold, at vi skulde i Virkeligheden fra Formueparagraffen overføre, jeg tror saamænd 20—30 Mill. Kr. til Driftsbudgettet, for at man for Alvor skulde kunne sige, at Driftsbudgettet havde saadant et Udseende, som det burde have.

Jeg mener altsaa, at dette er ganske at overdrive. I den første Artikel, som det ærede Medlem skrev — altsaa den første, som jeg saa —, synes jeg, han ganske oversaa, at vi som Indtægtspost paa Formueparagraffen har Arveafgiften, som dog er 12 Mill. Kr., og som jo dog kan tage nogle